

tage tilstaafe med det næstbedste end ved Lov at fastsætte Noget, som jeg maa tilstaafe synes mig at grændse temmelig nær til et Indgreb i Eiendomsretten.

Berg: Det er vist næppe Tvivl underkastet, at det vilde have været ulige heldigere, om de extraordinaire Bevillinger, som den høitagtede Krigsminister saae sig foranlediget til at forlange i Løbet af denne Session, vare fremkomne samtidig med Finantslovens Forelæggelse. Dette Lovudkast antyder, at den høitagtede Krigsminister allerede har forbrugt 48,000 Rbd. af det Beløb, hvorom der er Tale, og at han fermener at maatte bruge deraf endnu i indværende Finantsaar endnu 88,000 Rbd. Det er altsaa 136,000 Rbd. af hele Beløbet, eller over Halvdelen af, hvad der i det Hele forlanges til Øvelsesleire. At man antager at maatte behøve 88,000 Rbd. i indværende Finantsaar, kan jeg temmelig godt forstaae; men det vil sige det Samme som at anvende dem, uden endnu at have faaet dem bevilgede, eftersom Lovforslaget fremlægges for os jaa seent, at Bevillingen ikke vil kunne gives, forinden Krigsministeren allerede har forbrugt dette Beløb. Jeg troer, at det er en temmelig uheldig Fremgangsmaade i finantsiel Henseende for saadanne Spørgsmaalss Vedkommende. Der kan tale Adskilligt til Undskyldning derfor, det vil jeg indrømme, men det Uheldige bliver ikke mindre derfor. Det er muligt, at det ogsaa i andre Henseender kan være uheldigt, idet det har en overordentlig stor Betydning, hverledes Leirmateriellet anskaffes første Gang. Overhovedet har jo det hele Leirspørgsmaal været et meget vigtigt og meget omdebatteret Spørgsmaal, og det burde jo nu forhaabentlig tages under den omhyggeligste Overveielse, om ikke ethvert Stykke Leirmateriel, der anskaffes, burde anskaffes med det Formaal for Die ogsaa at kunne bruges, naar vi gik over til at uddanne Recruterne i Leir, ligesom ogsaa den Indskydelse, Bevillingsmagten i saa Henseende rimeligviis burde have paa, hvad der anskaffes for Pengene, burde være større, end den nu kan blive, naar allerede Halvdelen af Pengene er forbrugt, inden vi faae Leilighed til at udøve en saadan Indskydelse. Der staaer i Motiverne,

til dette Lovudkast: „De i Hærlovens § 19 paabudte Leire“, men det er ikke noget correct Udtryk for, hvad der staaer i Hærlovens § 19: „Øvelsen skal foregaae i Leir;“ thi dette have vistnok mange af de Medlemmer, som fra Udvalgets Side vare med til at foreslaae dette, og mange af de Medlemmer, som vare med til at vedtage det her i Salen, forstaaet, som om der kun kunde være Tale om een Leir. Jeg reiser dette Spørgsmaal, fordi jeg føler, at det i høieste Grad er af Interesse, at det kommer for her ved Sagens første Behandling, for at det Udvalg, som kommer til at behandle Sagen, derigjennem kan have nogen Veiledning for Behandlingen af Sagen, forsaavidt dette Spørgsmaal angaaer. Da den daværende Krigsminister under 24de August 1865 affordrede Ingenieurcorpset dets Betænkning over de Bekostninger, der vilde være forbundne med en Leir for 10,000 Mand, gik man ud fra, at der kun skulde være een Øvelsesleir, og den Betænkning, Corpset afgav, oversteg ikke med Hensyn til Beløbet i nogen væsentlig Grad det Beløb, som den høitagtede Krigsminister her forlanger, medens det dog ogsaa i denne Betænkning var antydet, at man maatte anstafte en Deel af Leirmateriellet saaledes, at man passende kunde bruge det ogsaa til Udrannelsen af Recruter i Leir. Man har i Hærloven gjort en Adskillelse i to Generalcommandoer; det har man gjort af gode Grunde, thi ellers vilde man ikke have gjort det, men det er dog et stort Spørgsmaal, om det ikke er at føre denne Adskillelse for vidt, naar man aldrig, før den alvorlige Dag kommer, forener de adskillte Dele af Hæren i een Leir. Jeg er tilbøjelig til at troe, at det i militair Henseende vilde være overordentlig gaunligt, om de forskjellige Afdelinger fra de forskjellige Egne af Landet ved de aarlige større Øvelser kom sammen, ikke at tale om, at en saadan Ordning selvfølgerlig maatte antages at give de Befalende en langt større Øvelse, naar de saaledes havde de forskjellige Vaaben samlede med en større Styrke. Vi vilde da ogsaa kunne naae til eengang hvert Aar at have en Overgeneral, og Krigsbestyrelsen vilde da faae en Slags Øvelse i at udnævne en Oversteommanderende. Jeg kan nok indsee, at det vilde være forbundet med lidt større Bekostninger af